

პოსტკოვიდ-19 პანდემიის გლობალური ზემოქმედება სოციალურ-ეკონომიკურ შედეგებზე

კოხონა ვიზუალიზაცია (Covid-19), მსოფლიო ჯანდაცვის ორგანიზაციამ (WHO) 2020 წლის 11 მაისს პანდემიად გამოაცხადა. Covid-19-მა საზოგადოების ჯამთეოდებაზე, იმოქმედა ახა მხოლოდ სოციალურად, ახამედ ასევე მკვეთრი ეკონომიკური ზეგავდენა იქონია. მთელს მსოფლიოში ახსე-ბითად შემცირდა შემოსავლები და ეკონომიკური სიმდიდხე, გაიზარდა უმუშევრობა. აღნიშნულ ნაშრომში განხილულია პხე- და პოსტ-Covid-19-ის ეფექტების სხვადასხვა ასპექტები მთელ მსოფ-ლიოში სოციალურ და ეკონომიკურ ფაზებზე. შეჯამებულია მტკიცებულებებზე დაფუძნებული მონაცე-მები საფრთხეების, სოციალური გავდენის, სტრუქტურისა და ადაპტაციის შესახებ Covid-19-მდე და შემდგომ პერიოდში.

საკვანძო სიტყვები: პოსტპანდემია, სოციალურ-ეკონომიკური ზეგავდენა, უსაფრთხოების ზო-მები.

კორონავირუსის (Covid-19) მსოფლიო პანდემია წარმოიშვა 2019 წლის დეკემბერში ჩინეთში, ქალაქ ვუჰანში, ჰუბეის პროვინციაში. პანდემიის გავრცელებამ უმეტესად იმოქმედა ადამიანის ჯამრთელობაზე და გამოცხადდა მთელს მსოფლიოში სიკვდილიანობის გარდის სერიოზულ მიზეზად. პანდემიამ დანერგა არა მხოლოდ შფოთი ადამიანებში, არამედ ინფიცირებულ ქვეყნებში გამოიწვია ფინანსური და პოლიტიკური საგანგებო სიტუაციები. Covid-19 გარდა იმისა, რომ არის საფრთხე მსოფლიოსთვის, ასევე აღიარებულია, როგორც სოციალური პროცესის უთანასწორობის ძირითადი მიზეზი. [Hung C., Wang Y., et al, 2020].

სახელი Covid-19 წარმოიშვა, როგორც „Co“ ნიშნავს „გვირგვინს“, „VI“ „ინფექციას“, „D“ „ავადმყოფობას“ და 19 წარმოადგენს ინფექციის გამოჩენის წელს (2019). კორონავირუსი ეს არის ვირუსი, რომლის ზომა მერყეობს 80-120 ნმ (15მ=0,000001მმ) და ამ ვირუსით გამოწვეული ავადმყოფობა სწრაფად გავრცელდა მთელს მსოფლიოში. ჯანდაცვის მსოფლიო ორგა-ნიზაციამ (WHO) კორონავირუსი 2020 წლის 11 მარტს პანდემიად გამოაცხადა. ასევე, ვირუსების ტაქსონომიის გლობალურმა კომიტეტმა (ICTV) აღიარა, რომ ინფექცია ამ ვი-რუსიდან იდენტიფიცირებულია, როგორც SARS-COV-2 (მძიმე მწვავე რესპირატორული სინდრომი). [Gorbalenya A.E., Baker, R., et al, 2020].

2020 წლის 30 იანვარს ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციამ, Covid-19 გამოაცხადა, როგორც მსოფლიო კრიზისი, რომელმაც სერიოზულად დააზარალა ადამიანები. ვირუსის საერთო გავრცელებამ გამოიწვია უთვალავი რაოდენობის სიკვდილიანობა, ავადმყოფობა და მილიარდობით დოლარის ზარალი. [Allocati, N., Petrucci, A.G., et al, 2021]. Covid-19-ის შედეგებმა, სერიოზულად იმოქმედა ადამიანთა სოციალურ ცხოვრებაზე და გლობალურ ეკონომიკაზე. ნაშრომში ყურადღება გამახვილებულია Covid-19-ის სხვადასხვა ეფექტებზე, ჯამრთელობის მდგომარეობასა და მის პოსტ-პანდემიურ შედეგებზე.

პანდემიის გავრცელების ეფექტი და ზეგავლენა

ჩინეთმა და ჩინეთის მსგავსად სხვა მრავალმა ქვეყანამ, ვირუსის გავრცელების მართვისას, უპირველეს ყოვლისა, შეძლეს ინფიცირებული პირების სწრაფად აღმოჩენა, რასაც მოჰყვა მათი ახლობლების იზოლაციის პირობებში მოქცევა, რათა ხელი შეწყობოდა საზოგადოებისთვის აუცილებელ ნორმალურ მდგომარეობის უზრუნველყოფას. მაგა-ლითად, ჩინეთში, სახელმწიფო საბჭოს ერთობლივი პრევენციის და კონტროლის მექანიზმი

მოეწყო, ეპიდემიის გავრცელების, კლინიკური გადარჩენის, ლოგიკური კვლევებისა და მსოფლიოს მონაწილეობის გასაკონტროლებლად. [Huang, C., Wang, X., et al, 2019].

ქვეყნებმა, მათ შორის, ინდოეთმა, აშშ-მ, საფრანგეთმა, იტალიამ, რუსეთმა და სხვებმა გამოიყენეს ეს სტრატეგიები, ასევე ინფექციის გავრცელების შესამცირებლად მიმართეს რამდენიმე სხვა სტრატეგიას. გარდა ამისა, ცალკეული ქვეყნების მარეგულირებელი სააგენტოების მიერ გამოიყო კლინიკური ექსპერტები, ექიმები და ექთნები, რათა განეხორციელებინათ კრიზისული რეაქციები, როგორიცაა, კლინიკური განკურნება, ეპიდემიოლოგიური გამოკვლევები და გარემოს განმენდა. [Wise, T., Zbozinek, T.D., et al, 2021]

Covid-19-მა გავლენა მოახდინა ადამიანების ყოველდღიურ ცხოვრებაზე და გახდა მსოფლიო ეკონომიკის განვითარების შემაფერხებელი ფაქტორი. პანდემიამ მთელ მსოფლიოში ზეგავლენა მოახდინა ადამიანთა სოციალურ ცხოვრებაზე. ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციის ანგარიშის მიხედვით, აღნიშნული ინფექცია გავრცელდა მსოფლიოს თითქმის 213 ქვეყანაში. ბევრმა სახელმწიფომ ინფექციის თავიდან ასაცილებლად ჩაკეტა ობიექტები, საგანმანათლებლო დაწესებულებები, სამრეწველო სექტორები, ბაზრები და სხვა. [Jin, Y.H., Cai, L., et al, 2019] სერიოზულად დაზარალდა ტურისტული სექტორი. აიკრძალა სხვადასხვა სადღესასწაულო ღონისძიებები, დაიხურა კაფეტერიები, რესტორნები, მაღაზიები, დასასვენებელი ცენტრები, სპორტული დარბაზები და ა.შ.

Covid-19 და გლობალური ეკონომიკა

Covid-19-ის წარმოშობამ ჩინეთიდან, რასაც მოჰყვა მისი გლობალური გავრცელება, გამოიწვია მნიშვნელოვანი სამედიცინო პრობლემები. გადაცემის ყველაზე გავრცელებული ფორმა - ადამიანთა მჭიდრო კონტაქტები. ინფექციური სიმპტომების დასაძლევად, ჩვეულებრივ გამოიყენება სადებიინფექციო საშუალებები, რომლებსაც შეუძლიათ ადამიანის ორგანიზმში შეღწევა. Covid-19 პანდემია არის სასუნთქი გზების დაავადება, რომელიც - უმეტესად აზიანებს ფილტვების უჯრედებს/ქსოვილებს, მაგრამ შესაძლოა გავლენა იქონიოს სხვა სასუნთქ ორგანოებსა და ქსოვილებზე, უფრო მეტიც, ვირუსის გავრცელება ძალიან ხშირია შრატში ან პლაზმაში სასუნთქი გზების ინფექციის დროს. [Sharma, S., Basu, S., et al, 2020] პანდემიის შედეგად, სიცოცხლის დაკარგვა იწვევს მნიშვნელოვან ზარალს ფართო საზოგადოებაში. Covid-19-ის პანდემიამ უკიდურესად იმოქმედა გლობალურ ეკონომიკაზე. აუცილებელია საზოგადოებაში ინფექციის შემდგომი გავრცელების შეზღუდვა და ამისთვის სახელმწიფოების უმრავლესობამ მიიღო ჩაკეტვის მკაცრი გადაწყვეტილება. ამ გარემოებებმა მძიმედ იმოქმედა სხვადასხვა ქვეყნის ბიზნეს ტრანსპორტირებაზე და გამოიწვია ეკონომიკური კრიზისი. სავაჭრო სფერო, რომელიც მთლიანად არის დამოკიდებული სატრანსპორტო სისტემებზე, პანდემიისგან ყველაზე მეტად დაზარალდა. ინფიცირებულთა შემთხვევების რაოდენობის მნიშვნელოვანი ზრდის გამო დასაქმებულ მუშაკთა რაოდენობა შემცირდა, რამაც დიდი გავლენა იქონია ინდუსტრიის სექტორებზე. ამჟამად, სხვადასხვა ქვეყნების ეკონომიკა განიცდის გაზრდილი უმუშევრობის პრობლემასა და პროდუქტიულობის ნაკლებობას. [Wang, M., Cao, R., et al, 2020.] ჩაკეტვებმა იმოქმედა თითოეული ქვეყნის მშპ-ზე. ბოლო დროს, რამდენიმე აზიური, ევროპული და სამხრეთ ამერიკული ქვეყნების მშპ შემცირდა და აღნიშნულმა შეიძლება გამოიწვიოს მომავალში დამანგრეველი შედეგები. ამ ქვეყნების მოსახლეობის ეკონომიკურ და სოციალურ ცხოვრებაზე მნიშვნელოვანი ზეგავლენა მოახდინა პოსტ-პანდემიურმა მდგომარეობამ. აღნიშნული ქვეყნების მთავრობებმა და სხვა მარეგულირებელმა უწყებებმა უნდა მიიღონ მკაცრი ზომები დამოუკიდებლად ან ურთიერთშეთანხმებითა და დისკუსიებით.

Covid-19 პანდემიის ეკონომიკურ-ფინანსური და შრომის ბაზრის პერსპექტივები

კორონავირუსის გავრცელების შეკავების მცდელობები აუცილებელია არა მხოლოდ ადამიანთა სიცოცხლის გადასარჩენად, არამედ ჯანდაცვის სერვისების კოლაფსის თავიდან ასაცილებლად. მიუხედავად იმისა, რომ კორონავირუსის შეკავება იყო მკაცრად საჭირო, აღნიშნულმა ზომებმა გამოიწვია ბევრ საქონელსა და მომსახურებაზე წარმოების შეფერხებები და საერთო მოთხოვნის შემცირება, რაც აიძულებს კომპანიებს მთელ მსოფლიოში შეინარჩუნონ ან შეამცირონ თავიანთი ოპერაციები, აღნიშნული კი დიდ გავლენას ახდენს მუშაკებსა და მთლიანად ეკონომიკაზე. შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის (ILO) მონაცემებით, ბიზნესის მთლიანი ან ნაწილობრივი დახურვის ღონისძიებები შეეხოთითქმის 2,7 მლრდ მუშაკს, ეს კი წარმოადგენს სამუშაო ძალის დაახლოებით 80%-ს. [Fana,M., Torrejon, P., et al, 2020].

მაღალი არასტაბილური დასაქმების მქონე ქვეყნებში (მაგალითად, აზია და ლათინური ამერიკა), არალეგალური მუშაკები, განთავისუფლებულნი სოციალური დაცვის სერვისებიდან, იძულებულნი გახდნენ მიეღოთ მკაცრი გადაწყვეტილება: არ დამორჩილებოდნენ საკარანტინო და სოციალურ ი შეზღუდვების წესებს, რათა შეძლებოდათ მუშაობა და მიეღოთ ხელფასი ან პირიქით ემორჩილებოდნენ წესებს, რჩებოდნენ სოციალურ იზოლაციაში და შიმშილობდნენ.[Monitor ILO, 2021]

ზოგადად, 2020 წლის მეორე ნახევრისთვის, სამუშაო საათების რაოდენობა საშუალოდ შემცირდა 6 %-ით და გაუტოლდა სრულ განაკვეთზე დასაქმებულთა მიერ ნამუშევარ 195 მლნ საათს.[Susskind, D& Vines, D., 2020]. ამ მიმართულებით განსაკუთრებით დაზარალდა ბიზნესი, რომელიც დაკავშირებულია ტურიზმთან, კვების სერვისებთან, საცალო ვაჭრობასთან და წარმოების სექტორებთან. ამ სფეროებიდან განთავისუფლებული მუშახელის დიდი ნაწილი კვლავ დაუცველია. მზარდი უმუშევრობის დომინოს ეფექტი აძლიერებს დაძაბულობას ქვეყნებში და მოსალოდნელია, რომ გამოიწვიოს გლობალური რეცესია. [Fernandes, N.,2020]. რეცესია გავლენას მოახდენს მსოფლიოს შშპ-ზე. აქედან გამომდინარე შრომის ბაზრის პოლიტიკას და პროგრამებს დიდი მნიშვნელობა აქვს ფინანსური, ეკონომიკური და შრომის ბაზრის დაცემის დროს. აღნიშნული პოლიტიკა, რომელიც ხშირად ხორციელდება საჯარო დასაქმების სამსახურების მეშვეობით, ხელს უწყობს თანამდებობიდან განთავისუფლების შემცირებას, სამუშაო ადგილების შენარჩუნებას, ძირითად პროდუქტების წარმოებას, სერვისებში დასაქმების ხელშეწყობას და შრომის ბაზარზე მყოფი ადამიანების შენარჩუნებას. [Rothan,h&Byraredddy, S.N., 2021]. თუმცა ამ მოკლევადიანი ზომების მიუხედავად, მოსალოდნელია გრძელვადიანი გავლენა სამუშაო ბაზარზე, რაც მნიშვნელოვნად ართულებს დამსაქმებელის და მუშაკების ნავიგაციას შრომის ბაზარზე მომდევნო რეცესიის დროს, განსაკუთრებით ეკონომიკებში რომლებსაც აქვთ დიდი არაფორმალური ბაზრები.[Monitor ILD, 2020]

საჯარო პოლიტიკის ღონისძიებებს შორის უფრო მჭიდრო კავშირი ბიზნესის უწყვეტობის უზრუნველსაყოფად შეიძლება დაეხმაროს მთავრობებს, თავიდან აიცილონ მეტი ადამიანის სიღარიბე და უმუშევრობა. აქცენტი უნდა გაკეთდეს სამუშაო ადგილების შექმნის ზომებზე, ბიზნესის მხარდაჭერა აუცილებელია დაკავშირებული იყოს პროდუქტიულობის, დასაქმებისა და შემოსავლების შენარჩუნებასთან.[Global Economy, 2021]. ანალოგიურად, არსებობს რისკ ჯგუფები, რომლებიც აწყდებიან განსაკუთრებით არახელსაყრელ პოზიციებს მიმდინარე პანდემიის პირობებში - ქალები, ახალგაზრდები, მიგრანტები, და ხანდაზმული მუშები. ამდენად, კონკრეტული ინტერვენციები შრომის ბაზარზე და უფრო ფართო ხელმისაწვდომობა საჯარო დასაქმების სერვისებზე აუცილებელია ამ ჯგუფების დასაქმების და სამუშაო მზადყოფნის შესანარჩუნებლად. ამრიგად, ინკლუზიურ და გენდერულად მგრძნობიარე მიდგომებს შეუძლია დააჩქაროს ეკონომიკის აღდგენითი პროცესი და ხელი შეუწყოს შრომის ბაზარზე მონაწილეობას. ბევრი შეზღუდვა აფერხებს ეკონომიკის აღდგენას

და სამუშაო ადგილების შექმნას. უმუშევრობა ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი ფაქტორია, რომელიც გავლენას ახდენს ქვეყნის მოქალაქეების ფიზიკურ და ფსიქოლოგიურ ჯამრთელობის მდგომარეობაზე. შემოთავაზებულია სტრატეგია, რომელსაც შეუძლია შეამციროს covid-19 პანდემიის ეკონომიკური ზემოქმედების შედეგად მიღებული ხარჯები. [Hensher, M.,2020].

1. უპირველეს ყოვლისა, დასაქმების სახელმწიფო პროგრამები, რომელიც ფინანსდება საზოგადოებრივი სამუშაოების და ეკონომიკური განვითარების ხელშეწყობით;

2. მეორე, უნივერსალური საბაზისო შემოსავალი, რომელიც ამცირებს ეკონომიკურ, სოციალურ და ფსიქოლოგიურ ტრამვას სოციალური დახმარებით, აღნიშნული საშუალებას აძლევს ყველაზე დაუცველ ოჯახებს გაუძლონ გადარჩენისთვის საჭირო ხარჯებს. მაგალითად, ფინეთმა საბაზისო შემოსავალი 2000 ადამიანზე განახორციელა კარგი შედეგებით, ხოლო 2020 წელს ესპანეთმა დაამტკიცა ძირითადი სასიცოცხლო შემოსავალი, საიდანაც დღემდე 850 000-მა ოჯახმა ისარგებლა.

მსოფლიო პანდემიამ ღრმა კვალი დატოვა ადამიანთა ჯამრთელობაზე და ხაზი გაუსვა მთელი რიგი კითხვების სოციალურ და ეკონომიკურ სტრუქტურას, რომელიც მსოფლიოს ბევრმა ქვეყანამ მიიღო ბოლო 40 წლის განმავლობაში და ზეგავლენა მოახდინა ყველა დონეზე. დღეისთვის შესაძლებელია დასკვნის გამოტანა, რომელიც ხაზს უსვამს სამუშაოს გარკვეულ ხაზებს, რათა ვირუსის მომავალი ტალღების შემთხვევაში, ან სხვა პანდემიის საგანგებო მოვლენის შემთხვევაში, მთავრობების რეაგირება და ეფექტურობა დარჩეს შესაბამისი.

- ადრეული გამოვლენისა და სწრაფი რეაგირებისთვის საზოგადოებრივი ჯამრთელობის ზედამხედველობის სისტემის დანერგვა.

აღნიშნული მოითხოვს უნარს, რათა შესაძლებელი გახდეს ყველა შემთხვევის ადრეული გამოვლენა და პრევენციული ზომების მიღება. თუმცა უმეტეს განვითარებად ქვეყნებში ეპიდემიოლოგიური და ლაბორატორიული შესაძლებლობები სუსტი რჩება და საჭიროებს გაძლიერებას. დაბალი და საშუალო შემოსავლის მქონე ქვეყნებში პირველი რიგის კლინიკური პერსონალის ზოგადი დეფიციტი covid-19-ის საექვო შემთხვევების სამკურნალოდ (ექიმები, ექთნები და ასისტენტები) და მათი სამუშაო პირობები ხშირად არასტაბილურია. მათ არ გააჩნიათ ძირითადი ბიოუსაფრთხოების აღჭურვილობა. (ზოგიერთ ქვეყანაში, მაგალითად ვენესუელამ დააფიქსირა ხელთათმანების და სახის ნიღბების ხელახალი გამოყენება სამედიცინო პერსონალში).

რისკის კომუნიკაცია და საზოგადოების მონაწილეობა

მედიის როლი არსებითია იმისთვის, რომ ჯანდაცვის ღონისძიებები ეფექტიანად განხორციელდეს. ინდივიდებს სჭირდება დროული, ზუსტი და ადვილად გასაგები ინფორმაცია. ეს ხელს შეუწყობს დეზინფორმაციის გავრცელების შეზღუდვას, რომელიც სხვაგვარად გამოიწვევს პანიკას ან ისტერიას. აუცილებელია რისკების კომუნიკაციის ყოვლისმომცველი სტრატეგია, რომელიც ეთიკური და სასარგებლოა ადგილობრივ კონტექსტში. [Shigemura, J., Ursano, R.J., et al. 2020]. ეს სტრატეგია უნდა შემუშავდეს სოციალურ მეცნიერებთან და რისკის კომუნიკაციის ექსპერტებთან თანამშრომლობით. ასევე დადასტურებულია პანდემიის ფსიქოლოგიური გავლენა [Idrvo, A.J., Fernandes, J.A., et al,2021]. როგორც ადგილობრივები, ისე ეროვნული მმართველები უნდა იყვნენ პასუხისმგებელნი და იცოდნენ, რომ მათმა მოსაზრებებმა სამეცნიერო ცოდნის მიღმა შეიძლება გამოიწვიოს დეზინფორმაცია.

საზოგადოებაში დაუცველთა დაცვა

არსებობს კონსენსუსი, რომ დაავადება გავლენას ახდენს ყველა ასაკობრივ ჯგუფზე, მაგრამ არაპროპორციულად მძიმეა ხანდაზმულებში და მათ შორის, რომლებსაც აქვთ ძირითადი დაავადებები, როგორიცაა ჰიპერტენზია, გულ-სისხლძარღვთა დაავადება და დიაბეტი. აქედან გამომდინარე, არსებობს მკაფიო გზავნილი, რომ მოხუცები და თანმხლები დაავადებების მქონე ადამიანები დაცული უნდა იყვნენ საზოგადოებაში. გერიატრიულმა ცენტრებმა აქტიურად უნდა აკონტროლონ, როგორც მოხუცები, ასევე მუშაკები და გარანტირებული უნდა იყოს, სატესტო ნიმუშების აღება, აუცილებელია შედეგების დროული მიწოდება და შესაბამისი მკურნალობა.

დასკვნა

Covid-19 აქვს ძლიერი პირდაპირი მწვავე გავლენა მოსახლეობის ჯამრთელობაზე, არა მხოლოდ ფიზიოლოგიის დონეზე, არამედ ფსიქოლოგიურ დონეზეც. სოციალურ დონეზე ეკონომიკური ზემოქმედება ყველაზე დაუცველ ოჯახებზე მოხდა, რაც რთულ კონტექსტს უქმნის საჯარო დაწესებულებებს. ჩვენ ვდგავართ სოციალური ჩარევის ერთ-ერთი უდიდესი გამოწვევის წინაშე, რომელიც მოითხოვს სწრაფ, ეფექტურ და კარგად კოორდინირებულ რეაგირებას საჯარო დაწესებულებების, კერძო სექტორისა და არასამთავრობო ორგანიზაციების მხრიდან, რათა მოემსახურონ უიმედო მოსახლეობას მზარდი გადაუდებელი საჭიროებებით. აუცილებელია გრძელვადიანი კანონმდებლობა დაუცველობის შესამცირებლად, ამავე დროს საზოგადოების პასუხის გასაანალიზებლად, რათა გაუმჯობესდეს სოციალური ორგანიზაციის არსებული რესურსების მართვა.

ლიტერატურა

1. Allocati, A.G. Petrucci, P. Di Giovanni, M. Masulli, C. Di Ilio, V. De Laurenzi¹ Bat-man disease transmission: zoonotic pathogens from wildlife reservoirs to human populations Cell Death Discov. (2016), pp. 1-8;
2. Fana, M.; Torrejón Pérez, S.; Fernández-Macías, E. Employment impact of Covid-19 crisis: From short term effects to long terms prospects. Econ. Polit. Ind. 2020, 47, 391-410. [Google Scholar] [CrossRef];
3. Global Economy. Credit-Suisse.com. Available online: <https://www.credit-suisse.com/microsites/investment-outlook/en/global-economy.html> (accessed on 11 January 2021).
4. Huang, C., Wang, Y., Ren, L., X., L. Zhao, J., Y. Hu, L. Zhang, G. Fan, J. Xu, X. Gu, Z. Cheng., Clinical features of patients infected with 2019 novel corona virus in Wuhan, China Lancet (2020), pp. 497-506;
5. Monitor ILO. COVID-19 and the World of Work. Updated Estimates and Analysis. 2020. Available online: https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@dcomm/documents/briefingnote/wcms_767028.pdf (accessed on 15 May 2021);
6. Sharma, S., Basu, S., Shetti, N.P., Aminabhavi Current treatment protocol for COVID-19 in India Sensors Int (2020), p. 10013
7. Shigemura, J.; Ursano, R.J.; Morganstein, J.C.; Kurosawa, M.; Benedek, D.M. Public responses to the novel 2019 coronavirus (2019-nCoV) in Japan: Mental health consequences and target populations. Psychiatry Clin. Neurosci. 2020, 74, 281-282;
8. Wang, M., Cao, R., L. Zhang, X. Yang, J. Liu, M. Xu, S. Zhengli, H. Zhihong, W. Zhong, X. Gengfu Remdesivir and chloroquine effectively inhibit the recently emerged novel coronavirus (2019-nCoV) in vitro, Cell Res. (2020), pp. 269-271;
9. Wise, t., Zbozinek, T.D., G. Micheline, C.C. Hagan, D. Mobbs Changes in risk perception and protective behavior during the first week of the COVID-19 pandemic in the United States.

The Global Impact of the Post-Covid-19 Pandemic on socio-Economic Outcomes

SUMMARY

Covid-19 has a strong direct acute impact on population health, not only at the physiological level but also at the psychological level for those who suffer it, those close to them, and the general population, who suffer the social consequences of the pandemic. In this line, the economic recession increased, even more so, the social pressure. At the social level, the economic impact hit the most vulnerable families, creating a difficult context for public institutions to address. We are facing one of the greatest challenges of social intervention, which requires fast, effective, and well-coordinated responses from public institutions, the private sector, and non-governmental organizations to serve an increasingly hopeless population with increasingly urgent needs. Long-term legislation is necessary to reduce the vulnerability of the less fortunate, as well as to analyse the societal response to improve the social organization management of available resources.